

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

w sprawie sposobu prowadzenia listy stałych mediatorów, trybu wpisywania i skreślenia z listy, umieszczania na liście i aktualizacji danych, sposobu potwierdzania spełnienia warunków wpisywania na listę, wzoru formularza wniosku o wpis na listę stałych mediatorów, a także rodzajów dokumentów załączanych do wniosku

Na podstawie art. 157e ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133 i 509) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób prowadzenia listy stałych mediatorów oraz tryb wpisywania i skreślenia z listy;
- 2) sposób umieszczania danych na liście i ich aktualizacji;
- 3) sposób potwierdzania spełnienia warunków wpisania na listę;
- 4) rodzaje dokumentów załączanych do wniosku;
- 5) wzór formularza wniosku o wpis na listę stałych mediatorów.

§ 2. Pisemny wniosek o wpis na listę stałych mediatorów składa się do prezesa wybranego sądu okręgowego, w obszarze właściwości którego stały mediator będzie ustanowiony, na urzędowym formularzu według wzoru określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Osoba fizyczna ubiegająca się o wpis na listę stałych mediatorów załącza do wniosku dokumenty potwierdzające wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji.

2. Osoba fizyczna ubiegająca się o wpis może dołączyć w szczególności informację o liczbie przeprowadzonych mediacji, spis wydanych publikacji naukowych na temat mediacji, opinie ośrodków mediacyjnych oraz osób fizycznych o posiadanej wiedzy i umiejętnościach w zakresie mediacji.

3. Jeżeli wniosek nie został wniesiony na urzędowym formularzu albo nie dołączono dokumentów, o których mowa w ust. 1. prezes sądu okręgowego wzywa osobę ubiegającą się o wpis do złożenia wniosku na urzędowym formularzu oraz do dołączenia wymaganych dokumentów – w terminie 7 dni – pod rygorem odmowy wpisu na listę.

4. Prezes sądu okręgowego może wezwać osobę ubiegającą się o wpis do złożenia dodatkowych wyjaśnień na piśmie lub ustnie – w terminie 7 dni – pod rygorem odmowy wpisu na listę.

§ 5. Prezes sądu okręgowego wpisze osobę ubiegającą się o wpis na listę stałych mediatorów po stwierdzeniu spełnienia warunków, o których mowa w art. 183 2 § 1 i 2 oraz 3a ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego oraz po ustaleniu, że nie została już wpisana na listę stałych mediatorów przez prezesa innego sądu.

§ 6. W przypadku zmiany danych, prezes sądu okręgowego dokonuje aktualizacji listy.

§ 7. Stały mediator zawiadomi właściwego miejscowo prezesa sądu okręgowego o przemijającej przeszkodzie w wykonywaniu czynności mediatora oraz o czasie trwania takiej przeszkody.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia ... (poz. ...)**

WZÓR¹⁾

Prezes Sądu Okręgowego w .....

FORMULARZ WNIOSKU O WPIS NA LISTĘ STAŁYCH MEDIATORÓW

1. Imię i nazwisko osoby ubiegającej się o wpis

.....

2. Adres osoby ubiegającej się o wpis

.....

.....

.....

3. Wskazanie danych osoby ubiegającej się o wpis, które zostaną zamieszczone na liście stałych mediatorów:

1) imię i nazwisko

.....

2) rok urodzenia

.....

3) adres do korespondencji

.....

4) numer telefonu, na wniosek osoby ubiegającej się o wpis

.....

5) adres poczty elektronicznej, na wniosek osoby ubiegającej się o wpis

.....

6) informacja dotycząca wykształcenia i przebytych szkoleń

.....

.....

.....

.....

7) dane dotyczące specjalizacji

.....

.....

.....

4. Oświadczam, że nie zostałam/em wpisana/y na listę stałych mediatorów w sprawach cywilnych przez prezesa innego sądu okręgowego:

Tak²⁾

Nie

Jeżeli tak, to na podstawie jakiej decyzji i w jakich sądach:

.....

.....

.....

5. Oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych:

Tak   Nie

6. Oświadczam, że korzystam w pełni praw publicznych:

Tak   Nie

7. Oświadczam, że nie jestem sędzią (nie dotyczy sędziego w stanie spoczynku):

Tak   Nie

8. Oświadczam, że ukończyłam/em 26 rok życia:

Tak   Nie

9. Oświadczam, że znam język polski:

Tak   Nie

10. Oświadczam, że posiadam wiedzę i umiejętności w zakresie prowadzenia mediacji:

Tak   Nie

11.²⁾ Oświadczam, że nie zostałam/em prawomocnie skazana/y za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe oraz że nie są prowadzone przeciwko mnie postępowania o takie przestępstwa.

Oświadczam, że zostałam/em prawomocnie skazana/y za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

Oświadczam, że jest prowadzone przeciwko mnie postępowanie o umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

Jestem świadoma/y odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia dotyczącego karalności i toczących się przeciwko mnie postępowań na podstawie art. 233 Kodeksu karnego.

.....

data i podpis osoby ubiegającej się o wpis

12. Wykaz załączników dołączonych do wniosku³⁾ :

.....
.....
.....
.....
.....

Objaśnienia:

- 1) Wypełnia osoba ubiegająca się o wpis na listę stałych mediatorów.
- 2) Niepotrzebne skreślić.
- 3) Do wniosku należy dołączyć w szczególności: odpisy dokumentów potwierdzających odbycie szkoleń z zakresu mediacji; opinię ośrodka mediacyjnego, do którego należy osoba ubiegająca się o wpis albo opinię ośrodka mediacyjnego lub osoby fizycznej o wiedzy i umiejętnościach w zakresie mediacji osoby ubiegającej się o wpis, oświadczenie dotyczące doświadczenia w zakresie przeprowadzania mediacji, w tym o liczbie przeprowadzonych mediacji.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia ma na celu realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 157e ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133), wprowadzonego ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (Dz. U. z ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. W obecnych uregulowaniach brak co do zasady wymogów kwalifikacji dla mediatorów, określenia sposobu prowadzenia list mediatorów oraz weryfikacji list. Korzystanie z pracy mediatorów o wysokim poziomie wiedzy i umiejętności profesjonalnych w zakresie prowadzenia mediacji jest kluczowym zagadnieniem dla prawidłowego toku postępowania, w szczególności w sprawach, w których sąd kieruje strony do mediacji. Projekt ustawy wprowadza w kodeksie postępowania cywilnego wymogi kwalifikacji stałych mediatorów a także wyposaża prezesa sądu okręgowego w kompetencje dokonywania wpisu osoby fizycznej spełniającej ustawowe warunki do na listę stałych mediatorów, prowadzenia listy stałych mediatorów oraz skreślenia z niej. Wprowadzenie regulacji dotyczących sposobu prowadzenia list stałych mediatorów przez prezesa sądu okręgowego, szczegółowego trybu wpisywania i skreślenia mediatora z listy stałych mediatorów, określenia sposobu potwierdzania ustawowych wymogów, wskazania rodzaju dokumentów potwierdzających spełnienie warunków a także wzór formularza wniosku o wpis na listę stałych mediatorów jest konieczne w celu ujednoczenia wniosków o wpis i zapewnienia sprawnego postępowania kwalifikacyjnego, a także ułatwienia dostępu do aktualnej i wiarygodnej informacji o mediatorach, ich kwalifikacjach oraz zakresie specjalizacji. W rezultacie proponowane rozwiązania umożliwią korzystanie z usług mediatorów o wysokim poziomie profesjonalizmu, co jest szczególnie istotne w mediacjach ze skierowania sądu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie wysokości wynagrodzenia i podlegających zwrotowi wydatków
mediatora w postępowaniu cywilnym**

Na podstawie art. 98¹ § 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość wynagrodzenia mediatora za prowadzenie mediacji w sprawach cywilnych wszczętej na podstawie skierowania sądu oraz wydatki mediatora podlegające zwrotowi.

§ 2. 1. W sprawach o prawa majątkowe wynagrodzenie mediatora wynosi ... wartości przedmiotu sporu, jednak nie mniej niż ... złotych i nie więcej niż ... złotych za całość postępowania mediacyjnego przeprowadzonego w wyznaczonym przez sąd czasie mediacji.

2. W sprawach o prawa majątkowe, w których wartości przedmiotu sporu nie da się ustalić oraz o prawa niemajątkowe, wynagrodzenie mediatora za postępowanie mediacyjne przeprowadzone w wyznaczonym przez sąd czasie wynosi: za pierwsze posiedzenie ... złotych, za każde kolejne – ... złotych, łącznie nie więcej niż ... złotych.

§ 3. W mediacji ze skierowania sądu strony nie mogą ustalić z mediatorem wyższego wynagrodzenia niż określone w § 2.

§ 4. Zwrotowi podlegają udokumentowane i niezbędne wydatki mediatora poniesione w związku z przeprowadzeniem mediacji na pokrycie kosztów:

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585, 1626 i 1924 oraz z 2015 r. poz. 2, 4, 218 i 539.

- 1) przejazdów – w wysokości i na warunkach określonych w przepisach dotyczących wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej i samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju;
- 2) wynajmu pomieszczenia niezbędnego do przeprowadzenia posiedzenia mediacyjnego, w wysokości nieprzekraczającej 70 złotych za jedno posiedzenie;
- 3) korespondencji, w wysokości nieprzekraczającej 30 złotych.

§ 5. Wydatki mediator dokumentuje za pomocą faktur lub rachunków albo kopii tych dokumentów, a w razie ich braku – za pomocą oświadczenia.

§ 6. W razie nie przystąpienia stron do mediacji, mediatorowi przysługuje zwrot poniesionych wydatków w wysokości ... złotych.

§ 7. Wynagrodzenie mediatora, będącego podatnikiem zobowiązanym do rozliczenia podatku od towarów i usług, określone w § 2 oraz wydatki mediatora, o których mowa w § 4, podwyższa się o obowiązującą stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.²⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

---

²⁾ Rozporządzenie niniejsze było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2005 r. w sprawie wysokości wynagrodzenia i podlegających zwrotowi wydatków mediatora w postępowaniu cywilnym (Dz. U. z 2013 poz.218), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 12 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia ma na celu realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 98¹ § 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.) zmienionego ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (Dz. U. z ... poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Celem zmian polegających na istotnym podwyższeniu stawek mediatorów jest zapewnienie wysokiej jakości usług mediacyjnych i zagwarantowanie, że mediacje ze skierowania sądu będą prowadzone przez wykwalifikowanych mediatorów.

Propozycje zmian kładą nacisk na znaczenie sprawności postępowania przy prowadzeniu postępowania mediacyjnego. Szybkość tego postępowania, efekty w postaci odciążenia sądów i korzyść jaką odniosą strony z szybszego rozwiązania konfliktu zależy w dużej mierze od tego, jak sprawnie mediator poprowadzi mediację. Dlatego nowelizacja zmienia upoważnienie ustawowe art. 98¹ § 1 kpc wprowadzając kryterium sprawności postępowania. Wysokość wynagrodzenia mediatora powinna zostać określona, biorąc pod uwagę również ten aspekt, dlatego w rozporządzeniu zaproponowano wyższe stawki za przeprowadzenie pierwszego posiedzenia mediacyjnego, natomiast niższe za każde kolejne posiedzenie – w sprawach o prawa majątkowe, w których wartości przedmiotu sporu nie da się ustalić, oraz o prawa niemajątkowe. W rezultacie mediatorzy powinni zostać zmotywowani do takiego prowadzenia mediacji, aby nie doprowadzała ona do zbędnego przedłużania postępowania. Stawki wynagrodzenia mediatorów zostały podwyższone w taki sposób, aby przyciągnąć najlepszych specjalistów i profesjonalizować usługi mediacyjne.

Dotychczas ograniczeniem w podwyższeniu stawek był wzgląd na sytuację osób ubogich. Wynagrodzenie mediatorów zostało określone na niskim poziomie, aby umożliwić dostęp do usług mediacyjnych także osobom niezamożnym. Działo się to jednak ze szkodą dla nienależycie wynagradzanych mediatorów oraz dla całego rynku mediacji, który nie rozwinął się w pożądanym kierunku. W wyniku zmian proponowanych w projekcie ustawy wprowadzona zostaje możliwość zaliczenia kosztów mediacji do kosztów sądowych – wydatków – a tym samym możliwość zwolnienia strony ubogiej od kosztów mediacji. Pomimo tego zasadą pozostaje zaliczanie kosztów mediacji prowadzonej na skutek skierowania przez sąd do niezbędnych kosztów procesu. Chociaż mediacja odbywa się ze

skierowania sądu, płacą za nią strony, a koszty mediacji, stanowiące część kosztów sądowych, będzie rozliczał sąd w postanowieniu kończącym postępowanie na zasadach ogólnych. Dopiero gdy strona wykaże, że bez uszczerbku utrzymania dla siebie i rodziny nie może ponieść tych kosztów, sąd zwolni ją od kosztów. W rezultacie kosztami mediacji ze skierowania sądu może zostać obciążony Skarb Państwa. Decydując o wysokości wynagrodzenia mediatora za mediację ze skierowania sądu, należy więc wyważyć słusze interesy mediatorów oraz stron i Skarbu Państwa.

Rozporządzenie dotyczy jedynie mediacji ze skierowania sądu. Wynagrodzenie mediatorów we wszelkich mediacjach prowadzone na podstawie umowy stron nie będzie regulowane i pozostanie całkowicie zależne od woli stron.

Strony kierowane przez sąd do mediacji powinny wiedzieć z jakimi kosztami to się wiąże. Sędzia nakłaniając do mediacji, powinien przekazać stronom pełną informację o podstawowych zasadach mediacji, a także o jej kosztach, aby strony mogły podjąć najbardziej optymalną dla nich decyzję. Aktualne stawki zostały zmodyfikowane w taki sposób, aby zachęcały strony do korzystania z mediacji, a zarazem odpowiadały potrzebom mediatorów.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. Termin ten jest spójny z terminem wejścia w życie przepisów ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

**zmieniające rozporządzenie z dnia 23 lutego 2007 r. – Regulamin urzędowania sądów
powszechnych**

Na podstawie art. 41 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133 i 509) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. 2014 r. poz. 259) wprowadza się następujące zmiany:

1) w dziale III dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Spotkanie informacyjne

§ 63 a. W sprawach, w których możliwe jest polubowne rozwiązanie sporu i po rozważeniu celowości, przewodniczący może, przed wyznaczeniem pierwszej rozprawy lub posiedzenia jawnego, wyznaczyć spotkanie informacyjne lub wezwać strony na spotkanie informacyjne prowadzone przez referendarza sądowego, urzędnika sądowego, asystenta sędziego lub stałego mediatora, w celu zapoznania stron z możliwościami i korzyściami wynikającymi z polubownego rozwiązania sporu, w szczególności mediacji.

§ 63 b. Na spotkanie informacyjne wzywane są strony pod rygorem obciążenia kosztami stawiennictwa strony przeciwnej, pełnomocników stron nie zawiadamia się.

§ 63 c. W przypadku gdy spotkanie informacyjne jest prowadzone przez sędziego, może to być inny sędzia niż referent sprawy.

§ 63 d. Spotkanie informacyjne może być prowadzone przez stałego mediatora, o ile zgodzi się poprowadzić je nieodpłatnie.

§ 63 e. Wyznaczenie spotkania informacyjnego pozostaje bez wpływu na termin wyznaczenia pierwszej rozprawy lub posiedzenia niejawnego w sprawach nowych.

§ 63 f. Spotkanie informacyjne może być wyznaczone także poza budynkiem sądu za zgodą prezesa sądu.

§ 63 g. Spotkania informacyjne mogą być wyznaczane grupowo dla stron więcej niż jednej sprawy.

§ 63 h. Ze spotkania informacyjnego sporządza się notatkę urzędową zawierającą informację o stawiennictwie stron, do której dołącza się zwrotne potwierdzenia odbioru wezwania na spotkanie oraz pisma przedłożone przez strony. Notatkę wraz z załącznikami dołącza się do akt sprawy.”;

2) po § 130 dodaje się § 131 w brzmieniu:

„§ 131. W razie odmowy zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem, odpis postanowienia doręcza się również mediatorowi.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów proponuje wprowadzenie nowego rozwiązania polegającego na możliwości nakazania stronom udziału w spotkaniu informacyjnym dotyczącym mediacji i innych metod pozasądowego rozwiązywania sporów, przed wyznaczeniem pierwszego posiedzenia przeznaczonego na rozprawę.

Instytucja spotkania informacyjnego została przewidziana w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych (w art. 5 ust. 1). Spotkanie stanowi dodatkową formę zachęcania do mediacji lub wyboru innego rodzaju metody pozasądowego rozwiązania sporu poprzez informowanie poza rozprawą o możliwościach i korzyściach związanych z mediacją i innymi metodami polubownego rozwiązywania sporów. Sposób przeprowadzania spotkań informacyjnych może być zróżnicowany i zależeć od indywidualnych możliwości organizacyjnych w poszczególnych sądach. Spotkania informacyjne będą mogli prowadzić sędziowie, referendarze sądowi, asystenci sędziego, a także wyznaczeni i odpowiednio przeszkoleni urzędnicy sądowi. Nie ma przy tym przeszkód, aby spotkanie prowadzili inni sędziowie niż referenci w sprawie. Przewodniczący będzie mógł więc albo wezwać strony na wyznaczone przez siebie spotkanie informacyjne, albo wezwać strony na spotkanie informacyjne prowadzone przez innego sędziego, referendarza, przeszkolonego urzędnika sądowego, asystenta sędziego lub stałego mediatora. Spotkania mogą być prowadzone przez mediatorów, o ile zgodzą się poprowadzić je nieodpłatnie. Osoby wpisane na listę stałych mediatorów, których wiedza i umiejętności będą podlegały weryfikacji, zapewnią odpowiednią jakość udzielanych informacji. Decyzja, z którymi indywidualnymi mediatorami lub ośrodkami mediacyjnymi nawiązać współpracę, aby zagwarantować właściwy poziom prowadzonych spotkań i rzetelność udzielanych informacji, będzie należała do prezesa właściwego sądu. Spotkania informacyjne prowadzone przez mediatorów mogłyby odbywać się w ramach dyżurów mediacyjnych. Już dzisiaj dyżury mediatorów odbywają się w niektórych sądach na podstawie porozumień zawartych pomiędzy działającymi lokalnie ośrodkami mediacyjnymi i prezesami właściwych sądów, przy aktywnym wsparciu koordynatorów ds. mediacji. Organizowane mogą być również grupowe spotkania informacyjne, w których mogłyby uczestniczyć strony więcej niż jednej

sprawy. Za zgodą prezesa spotkania informacyjne mogą być również organizowane poza budynkiem sądu.

Kwestie organizacyjne związane z prowadzeniem spotkań informacyjnych uregulowane zostały w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 259) w taki sposób, aby pozostawić sądom możliwie szeroką swobodę w tym zakresie. Celem właściwie przeprowadzonego spotkania informacyjnego jest przekonanie stron do wyboru polubownego sposobu rozwiązania sporu na jak najwcześniejszym etapie procesu sądowego. Gdy w wyniku mediacji strony zawrą ugodę, postępowanie sądowe zostanie umorzone. W rezultacie nie będzie potrzeby wyznaczania rozprawy i merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy, a postępowanie sądowe ulegnie skróceniu.

Ze spotkania informacyjnego nie będzie sporządzany protokół. Nie ma też potrzeby, aby prowadzący spotkanie dysponował aktami sprawy. Spotkanie przyczyni się do osiągnięcia zakładanego celu, czyli przekonania stron do polubownego rozwiązania sprawy jedynie wówczas, gdy strony na nie przybędą. Konieczne będzie sporządzenie przez osobę prowadzącą spotkanie notatki dotyczącej stawiennictwa stron, dołączenia zwrotnych poświadczeń odbioru wezwania oraz ewentualnych pism stron wyjaśniających przyczyny niestawiennictwa. Projekt ustawy przewiduje, że w przypadku nieuzasadnionej nieobecności strony na spotkaniu informacyjnym, sąd będzie miał możliwość obciążenia strony kosztami nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony przeciwnej w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Wprowadzenie obowiązku zawiadomienia mediatora o odmowie zatwierdzenia ugody w całości lub w części, poprzez przesłanie odpisu postanowienia, umożliwi mediatorowi uzyskanie informacji zwrotnej o ewentualnej wadliwości treści ugody, niewłaściwego jej sformułowania, sprzeczności z prawem czy zasadami współżycia społecznego. W konsekwencji podniesie poziom pracy mediatorów, w szczególności ich wiedzę o prawnych aspektach dopuszczalności i skuteczności ugód w danym rodzaju spraw.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Na podstawie art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2014 r. poz. 635 i 1778) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasadzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (Dz. U. z ... poz. ...), zwana dalej „ustawą”, wprowadza rozwiązania, które skupiają się w trzech zasadniczych blokach: kwestiach procesowych, zagadnieniach ekonomicznych oraz administracyjnych. W konsekwencji uzasadnione są zmiany obecnie obowiązujących rozporządzeń, w tym rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461).

Obecnie brak jest regulacji wyraźnie wskazującej na możliwość zasądzenia wyższych kosztów uwzględniających zaangażowanie pełnomocnika w czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również na etapie przedsądowym. Zmiana rozporządzenia ma zachęcić adwokatów do proponowania mediacji i innych pozasądowych metod, jako sposobu rozwiązania sporu, również przed wszczęciem postępowania sądowego. Przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, sąd weźmie pod uwagę czynności podjęte przez pełnomocnika w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. Termin ten jest spójny z terminem wejścia w życie przepisów ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

**zmieniające rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz
ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę
prawnego ustanowionego z urzędu**

Na podstawie art. 22³ ust. 2 i art. 22⁵ ust. 2 i 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 637 i 1778) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia ... o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych ustaw w związku ze wspieraniem polubownych metod rozwiązywania sporów (Dz. U. z ... poz. ...), zwana dalej „ustawą”, wprowadza rozwiązania, które skupiają się w trzech zasadniczych blokach: kwestiach procesowych, zagadnieniach ekonomicznych oraz administracyjnych. W konsekwencji uzasadnione są zmiany obecnie obowiązujących rozporządzeń, w tym rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490).

Obecnie brak jest regulacji wyraźnie wskazującej na możliwość zasądzenia wyższych kosztów uwzględniających zaangażowanie pełnomocnika w czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, również na etapie przedsądowym. Zmiana rozporządzenia ma zachęcić radców prawnych do proponowania mediacji i innych pozasądowych metod, jako sposobu rozwiązania sporu, również przed wszczęciem postępowania sądowego. Przy ustalaniu wysokości kosztów poniesionych przez stronę reprezentowaną przez profesjonalnego pełnomocnika, sąd weźmie pod uwagę czynności podjęte przez pełnomocnika w celu polubownego rozwiązania sporu, również przed wniesieniem pozwu.

Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. Termin ten jest spójny z terminem wejścia w życie przepisów ustawy.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).